

Moskóc, 1888. október 1. – Budapest, 1962. április 6.

A temesvári gimnáziumban érettségizett. A budapesti Királyi Magyar Tudományegyetemen szerzett magyar–német szakos középiskolai tanári oklevelet. 1913-tól a temesvári főreáliskola tanára. 1918-ban a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium előadója. A Tanácsköztársaság idején a budapesti tudományegyetem világirodalmi tanszékének élére nevezték ki. Az ellenforradalmi rendszer 1919 augusztusában megfosztotta katedrájától, jó ideig nem taníthatott, később a Budapesti Izraelita Leánygimnázium tanára és a Pester Lloyd munkatársa lett. 1922–1923-ban Babitscsal, Kosztolányival és Tóth Árpáddal a Város című folyóirat szerkesztője. Tanított a szociáldemokrata párt munkásakadémiáján.

1945-től a Szociáldemokrata Párt, 1948-tól az egyesült munkáspárt tagja, korábban az SZDP nevelői csoportja elnöki tanácsának tagja. 1945-től a budapesti tudományegyetemen az összehasonlító irodalomtörténet tanára, 1949-től a német nyelv és irodalomtörténeti tanszék tanszékvezető professzora, 1957-1958-ban a kar dékánja. 1945-től az MTA levelező, 1947-től rendes tagja. 1945. június 24-én, a Dunántúlon választották be az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1945-től 1948-ig a budapesti törvényhatósági bizottság, 1950-ben a fővárosi képviselői bizottság tagja. 1945 után az Országos Köznevelési Tanács, a Magyar–Jugoszláv Társaság és az Magyar–Szovjet Művelődési Társaság választmányi tagja volt. A modern filológia jeles képviselője; elsősorban a német irodalom érdekelte (Goethe, Heine, Lenau, Thomas Mann), de behatóan foglalkozott a magyar irodalom történetével is. 1958-ban Kossuth-díjat kapott.